

Jaargang 28 - Nummer 2 - December 2022

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de stichting tot behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van TRUI

Inhoud

Colofon	2
Redactioneel	3
Van de Stichtingsvoorzitter	4
Van de Stichting	5
Oproep Logboek	6
Zachtebedrace	7
Zomerweek 1	10
Zomerweek 2	11
Zomerweek 4	13
Zomerweek 5	20
Zomerweek 6	23
Duitslandgevoel	26
Groot onderhoud	29
Recepten uit 't vooronder: Pizza	30
Algemene Informatie BU130	32
Algemene Informatie VVT	34
Opkomend Tij	35

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

Redactie:

Wiebe Kralt
Lea Stakenburg

Contact redactie:

Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:

260 exemplaren

Website:

<http://www.bu130.nl>

Fotografie:

Christiaan Nouws
Isabel van der Leijé
Huib Versteeg

Redactioneel

De redactie zat eens te denken,
Wat we jullie voor verhaaltjes zouden schenken.

Er zijn een hoop zomerweken gevaren,
en dat zeker niet zonder gevaren...

Vele verhalen zullen openbaren,
Zoals het logboek had kunnen verklaren.

Helaas is deze zelfstandig gaan varen,
Misschien is 'ie nu in Rusland tussen de Tsaren.

Een klein deel hebben we kunnen bewaren,
Maar we zouden ook graag de rest vergaren.

Heeft uw camera er eens naar staan staren?
Stuur het op.
Trouwens, heeft u in de winter ook wel eens het Duitslandgevoel willen ervaren?

Heeft u in Nederland nooit Duits brood kunnen evenaren?
Heeft u spijt dat u na de zomer weer moest gaan ambtenaren?

Zit dan niet met de handen in de haren,
En lees de Bulletalie met al je dierbaren!

Of alleen, op de luie stoel met whiskey en sigaren,
En kom komend jaar weer lekker varen!*

Wiebe Kralt en Lea Stakenburg
Redactiepiet en Opmaakklaas Bulletalie

*Maar eerst natuurlijk klussen!

p.s. Disclaimer: vanwege het bij de redactie beschikbare materiaal, zijn de leuke foto's bij alle zomerweekverhalen niet per se van de desbetreffende weken.

Van de Stichtingsvoorzitter

We zijn weer een zomer verder! Deze zomer is er heel hard naar het oosten gevaren, en toen ook weer heel hard naar het westen. De meeste weken waren erg goed gevuld, met minimaal 7 mensen aan boord. Helaas is in één der deze weken het logboek verloren aan de zee. Mocht je nog foto's van pagina's hebben, stuur deze vooral naar de VVT!

Na alle zomerweken hebben we naar Delft gevaren (een nieuwe route, zie de volgende bulletalie), en een KMT gehad, ook zijn er nog wat festiviteiten op de Randsloot geweest waar we aan mee hebben gedaan.

Het is alweer bijna december en het winteronderhoud komt eraan. Deze winter gaan we echt (ja echt) de giek vervangen. We zijn hieraan begonnen toen ik eerstejaars was, ik ben inmiddels aan mijn vijfde jaar bezig. Het is inmiddels ook echt problematisch geworden. Er is een knik, met een barst tussen twee windscheuren ontdekt, hier is een tijdelijke oplossing voor gemaakt (later meer), maar hij moet deze winter wel echt vervangen. Verder is deze winter een normaal winteronderhoud zoals ieder ander, lekker krabben, oliën, puysen en schilderen. In de zomer aan het eind van de eerste week is ontdekt dat Trui achter bij de stuurboord kimnaad lekt. Dit werd erger met hardere wind. In de zomer is er een plaatje tegenaan gespijkerd, maar van de winter gaan we mogelijk dat stuk vlak vervangen. Even beter kijken hoe het eruit ziet en dan beslissen. Doe vooral mee! www.bu130.nl/ikwilklussen

Verder moet ik jullie natuurlijk warm maken voor het komende zomer! We gaan deze zomer de boordrand (ja helemaal) en het voordek vervangen in Workum. Het wordt vet leuk en gezellig. Er is vanaf de kluslocatie naar de camping te kruipen, dus maak je geen zorgen!

Binnen de stichting hopen we dit jaar aan wat nieuwe, jonge aanwas te komen. We zien het positief in, maar daarover krijgen jullie vast in de volgende Bulletalie een update!

Isabel van der Leijé
Voorzitter Stichting tot behoud van de BU130

Van de Stichting

Buiten het varen om van de afgelopen tijd zijn er ook weer de nodige klusprojecten aan Trui geweest. De grootste van deze projecten was de giek. Afgelopen eerstejaarsweekend viel het Isa namelijk op dat er een knik in de giek zat. Dit maande ons veel zorgen en na een belletje met Wim bleek dat het ook daadwerkelijk net als bij de klipper Risico het daadwerkelijk een groot risico was. Hierbij hoorde de mooie quote “Dat blijf hoofd dat onder de giek staat kan dan ineens een stuk minder blij zijn”.

Dus moest er snel gewerkt worden om de giek tijdelijk te fixen, zodat er toch gevaren kon worden tot het winteronderhoud waar de giek sowieso al vervangen zou worden. Hiervoor zijn diezelfde week twee metalen strips gevonden en voorbereid om de giek te spalken. Deze is samen met de bijbehorende hok zijn de bijbehorende bouten uitgezocht.

Die zaterdag voordat er uitgevaren kon worden is de giek gespalkt en daarna is er nog met de oude kluiverval een soort verband om de giek gelegd zodat het groot zeil zich niet aan de spalk open zou scheuren. Hierdoor is de boot weer bevaarbaar tot het winteronderhoud. En is ook dit stukje over het werk van de stichting klaar.

Luka van der Heiden
Stichtingssecretaris

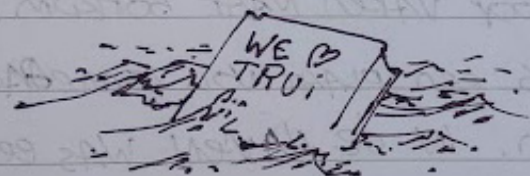

Oproep

Heb jij nog foto's van pagina's uit het oude logboek?
We willen graag zo veel mogelijk terugvinden! Stuur
het op naar secretarisvvt@bu130.nl

De TROUW DER OPVARENDEN
HEEFT HIER HET GEEN
DOOR 'T GETÛ

TOEGEWIJD AAN WE ♥ TRUI LOGBOEK 2019-2022
OP BORKUM VERLOREN AAN HET WASSENDE WATER

Zachtebedrace

Het is 27 april om 17:00. We staan op de boot, met een volle maag van de lekkere vis op de kade, klaar voor start van de zachtebedrace. Dit jaar hebben we best wel wat nieuwe gezichten aan boord. Jaap gaat normaal vooral mee met de visserijdagen, Evelien is maar een paar keer meegeweest en Dirk vaart voor het eerst op trui. Het scheelt dat Dirk al veel ervaring heeft met zeilen, want hij pakt het vrij snel op. Pim vaart deze zachtebedrace met een clubje oud-schippers van Trui.

Trui gaat vrij langzaam van start, maar met een noordwesterwind 3 zetten we de kluiver erbij om de achterstand in te halen. Na een tijdje varen komen we aan bij het minihaventje Roptazeil. De wind waait recht de havenmond in, maar daar hebben we een plan op bedacht. We ankeren een stukje bovenwinds van de haven en vieren de ankerlijn met alle landvasten er aan vast totdat we af kunnen stappen en halen we de lijnen weer binnen om weg te varen. Dit plan ging alleen niet helemaal zoals gehoopt... De stroming duwde de boot opzij, waardoor we met bommen moesten

duwen. We haalden de UltraLangeBoom™ uit de kast en duwden zo hard als we konden. Het lijkt te werken en we gaan langzaam de juiste kant op. Hoewel, de UltraLangeBoom™ lijkt steeds korter te worden. Hij zit vast in de slib. We hebben 3 reddingspogingen nodig om de boom te redden en vervolgens lukt het ook om aan te meren bij Roptazeil. (red. de volgorde van acties was in de herinnering van deze schipper toch net anders). Achteraf hoorden we dat andere boten simpelweg naast de haven hadden aangemeerd en erheen waren gewaad.

We gaan spoedig verder. We besluiten om alle punten te halen bij Ameland. Bij de piet scheve plaat varen we nek aan nek met de AM1 (zegge Ami) en de Silveren Maen. We besluiten dit keer niet op het havenhoofd van Terschelling te varen en alles loopt verder ook voorspoedig. We hebben inmiddels al aardig wat punten binnen gehaald, dus het wordt maar tijd om een keertje weer terug te gaan. Alleen nog even het Vlieland parcours doen. Daarvoor moet je rondje om een paar tonnen doen. Het klinkt simpeler dan het is. De tweede ton van het parcours is erg lastig om te halen. Je moet heel dicht langs de havenmond varen, hopen dat de stroming je niet te ver opzij duwt, je zeilen perfect stellen en niet te hoog varen. We hadden hier minstens 3 pogingen voor nodig voordat het uiteindelijk met veel bijroeien is gelukt. Ook de rest van het parcours is succesvol volbracht. Dan moeten we nog terug. We kijken op de

klok en het blijkt dat we hier niet veel tijd meer voor hebben. We kunnen misschien nog 1 puntje halen op de terugweg. Of toch misschien maar direct terug varen. Ja, dat is wel veiliger. De wind begint namelijk een beetje in te kakken en het is afgaand water. We zetten de zeilen bij en varen richting Den oever. We moeten nog maar over 1 hobbeltje te gaan. Letterlijk. Naast de geul langs de Afsluitdijk ligt namelijk een kleine verhoging. Maar met genoeg snelheid zullen we er vast overheen komen. Nou, nee. We komen vol vast te zitten op het hobbeltje. We komen er ook niet vanaf door te bomen met de ULB™. Daar zitten we dan. Met uitzicht op Den Oever moeten we de finish afwachten. Dat betekent 0 punten voor ons. De Silveren Maen wint de race en Pim heeft het ook erg goed gedaan. We hebben achteraf nog wel een mooie fles drank een warme kop soep. Al met al ervan genoten. Ik kan zeker aanraden om een keer mee te gaan als je niet al te veel gehecht bent aan je slaap.

Ploeg A: Diede, Bart, Harry, Dirk, Evelien, Ploeg B: Johan, Lea, Bart, Jaap en Jayce

Friso "Jayce" Smit

Zomerweek 1

Zeilen is fantastisch. Zon in je gezicht, wind door de haren en ver varen met alleen de kracht van de wind. Tijdens de eerste zomerweek wilde we van Enkhuizen naar Duitsland te varen. Met 2 schippers, 1 schipper in opleiding, 4 MIO's, 3 mensen die lekker wilden chillen (lekker volle boot!) en westenwind ging dat vast lukken.

Na vol enthousiasme te zijn vertrokken zijn we op de tweede dag bijna gestand in Harlingen. Vissers hier waren solidair met de boeren en blokkeerde de haveningang. Gelukkig voor ons stopte hun actie nog net op tijd zodat we nog lekker konden gaan varen richting Ameland en later ook Lauwersoog. De te harde wind maakte het erg lastig om Duitsland te halen en het plan om een bezoek te brengen aan onze oosterburen hebben we dan ook maar laten varen. In plaats daarvan hebben we een uitstapje gemaakt naar Schiermonnikoog en Lauwersmeer. Op Schier hebben we nog heerlijk kunnen genieten van wat flinke regenbuien en een bijzonder mannenkoor.

In het mooie Lauwersmeer besloten wij niet-schippers dat een route voor de volgende dag bedenken vast niet zo moeilijk kon zijn en hebben we deze taak maar overgenomen. Uiteraard moest onze route door Poepegat (hihi) gaan. We waren er ook nog van overtuigd dat Duitsland vast toch nog wel te halen was ('s nachts over de Eems varen met stroom moet kunnen). Zoals te verwachten was bleek de volgende dag dat wij niet perfect konden voorspellen hoe laat we waar zouden zijn en was een pauze in de buurt van het Poepegat (hihi) nodig. De Eems oversteken bleek toch niet zo'n goed idee dus hebben we midden op de Waddenzee overnacht. De sterren lieten zich niet zien, maar een duikelaar wel! De volgend ochtend bleken we wat afgedreven te zijn en moesten we alle zeilen (lees de motor) bijzetten om niet te stranden op het wad. Net op tijd zijn we het wad ontsnapt en konden we rustig naar het prachtige (not) Delfzijl varen waar we de boot hebben overgedragen aan de volgende groep.

Na een week zeilen op de Trui kan ik zeggen dat Bolkers helemaal happy worden van een speeltuin en dat je per se hetzelfde rondje moet lopen als vorig jaar. Daarnaast vliegen aalscholvers over het IJsselmeer, moet je op alles klimmen waar je ook maar op kan klimmen, heeft iedereen altijd honger en dorst, resulteert verlaat avondeten in een (niet al te zuiver) privé concert en is het niet vreemd dat Trui wat lek is. Zeilen is fantastisch.

Maaike Stoelinga

Zomerweek 2

Deze week gingen we aan boord met schipper Bart, maat Harry en verder Pim, Douwe, Sven en Merlijn. Helaas was Queryn bezocht door het virus en kon hij helaas niet mee. Zaterdag 16 juli was het zover. Omdat we in Nederland gingen wisselen hadden we rustig de tijd om boodschappen doen en het busje te halen. Uiteindelijk zat alles en iedereen in het busje en werd er koers gezet naar het hoge Noorden. Het was de week voor ons door ongunstige wind en personele ongemakken niet gelukt om Duitsland te halen dus het wisselpunt was bepaald op Delfzijl. Drie uur tuffen naar Grunn dus. Eenmaal aangekomen werd alles aan boord gebracht waarna we het toch niet konden laten om even de omgeving te verkennen. Wat blijkt, Delfzijl is zo verdrietig als het klinkt, al heeft het wel een mooi station.

De eerste vaardag begon met laagwater en een stevige noordwester. Om niet al op de eerste dag te beginnen met tegenstrooms kruisen werd er koers gezet de Dollard op. Een stuk heen richting Nieuw Statenzijl tot de smalle geul en toen terug naar Termunterzijl, leuk schattig haventje waar alles dubbel is uitgevoerd.

Dag twee was het dan eindelijk zo ver, Duitsland. Althans; Duits grondgebied op zee. Omdat de wind nog steeds niet heel gunstig was hebben we deze dag gevaren tot wij een mooie ankerplek vonden op de Oostereems. Dag drie kon het echte bottervakantie-weekgevoel beginnen met eilandhoppen. Het eerste eiland dat aan de beurt was was Juist. Doordat we de dag er voor een mooi stuk waren doorgevaren konden we op het eerste tij naar het eiland. Volgens planning werd dus aan het eind van de ochtend Juist bereikt. Hierdoor hadden we veel tijd voor het uitgebreid verkennen van het eiland, het lopen van een flinke ronde en het genieten van livemuziek op het middenplein met de voetjes in de fontein en schreeuwende

kinderen met afstandbestuurbare boten, en koude halve liters die goedkoper waren dan lauwe .33's van de winkel er tegenover :(.

Vanaf Juist werd het ambitieuze plan gemaakt om een eiland over te slaan, we hadden niet heel veel zin in het zeer toeristische Norderney en de wind was gunstig om mooi meters te maken naar het oosten. Dit plan bleek te kunnen en het lukte om twee wantijen te nemen in een hoog water waarna Baltrum werd bereikt. Op Baltrum werd 's avonds de kroeg aangedaan.....

Na een aantal eilandjes met bijbehorende dure haventjes en kurtax wilden we een ander verplicht hokje van de bottervakantie aftikken, droogvallen. Bovendien hadden we de boot lekkig overgedragen gekregen van de week voor ons en wilde Trui dus graag wat extra aandacht voor haar kont. De eerste poging om droog te vallen bleek niet heel succesvol want na vijf minuten geteisterd te worden door de golven moest het anker al weer op. Uiteindelijk werd een beschutter plekje gevonden in de luwte van het eiland Langeoog. Als laatste overnachtingsplaats werd Spiekeroog opgezocht. Ze hebben daar zelfs een drijfsteiger, al val je uiteindelijk toch weer gewoon droog in de haven. Ook op Spiekeroog werd weer een flinke ronde gelopen, inclusief ijsjes. Waarbij de conclusie was dat het een soort middenweg is tussen Schiermonnikoog en Ameland, met een leuk dorpje en veel kinder(kerk)kampen. En toen was het alweer zaterdag. We hadden aan de nieuwe week Neuharlingersiel doorgegeven als wisselplaats, wat betekende dat we deze week ons doel hadden gehaald en echt een mooi stuk oostwaarts waren gezeild. Op de laatste dag werd nog even een snelheidsrecord gevestigd met alleen het grootzeil langs de strekdam naar de haven. Daar aangekomen volgde een snelle maaltijd en de daadwerkelijke wissel. En toen keerden we huiswaarts in het busje, met een begrensde motor auf der Autobahn...

Jan "Harry" Siblesz

Zomerweek 4

23 juli 2022

Hooksiel zou de plaats van de wissel worden, aldus de vorige groep. Dit was ook bijna zeer mooi op tijd gelukt, ware het niet dat een zandbank de Trui zo'n veertig meter buiten de haven tot stilstand maande... anderhalf uur voor laagwater.... Dit leverde de situatie op dat wij als aankomende groep, na een rustige reis, de boot onder het genot van een drankje konden toezwaaien vanaf het havenhoofd. Daarna was er de leuke activiteit van een bootwissel bij laagtij, waarbij boodschappentassen en bierkragen een hoogteverschil van zo'n drie meter moesten overbruggen. Voor de overnachting zijn we daarna door de sluis* van de oude haven van Hooksiel gegaan, waarbij we nog even door een tol-persoon zijn ondervraagd of we niet toevallig smokkelwaar en drugs van Helgoland hadden (antwoord: nee).

*Met drijfsteigers!

24 juli 2022

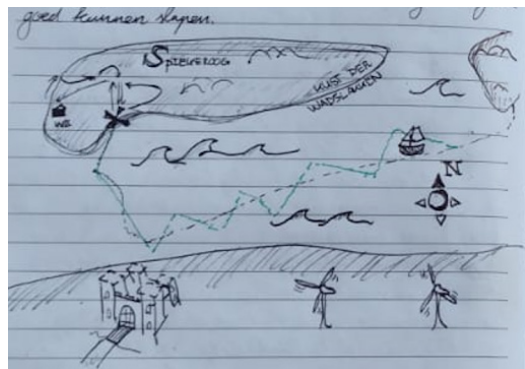
Vanwege het getij begon de dag vroeg. Onderweg naar de sluis werd er een noodstop gemaakt om nog even water te tanken. De sluisluiting van 9 uur werd overigens op de minuut af gehaald (het strijkijzer achter ons werd precies buitengesloten). Hadden we trouwens al gezegd dat deze sluis drijfsteigers heeft? Het plan voor de dag was om eerst een wantij onder Minseneroog te pakken (dat lukte) en de boot daarna netjes droog te leggen onder Wangerooge (dat gebeurde wat eerder dan gepland). Het droogvallen was nodig om een lek bij de kimnaad van het achterschip te dichten. L&L hebben hier fantastisch werk geleverd door het lek gedeeltelijk

genoeg te dichten. Een plaat messing heeft hierbij wel onder akelig gekrijst het leven gelaten. De rest van de bemanning heeft de uurtjes droogvallen besteed aan zwemmen, bier drinken, wadlopen, boot poetsen en verbranden. Voordat de boot uiteindelijk na zevenen weer los kwam hebben we met zijn allen nog een heerlijke maaltijd met

bonenburgers, gebakken piepers en zomerse salade verorberd. Met een minimale hoeveelheid wind voegden we ons daarna in de stoet met boten die over het wantij naar het westen voeren. Een motorende zeilboot zijn we zelfs meerdere keren tegengekomen omdat die ons steeds inhaalde en dan weer vastliep wegens wat meer diepgang. Uiteindelijk ging bij ons de motor toen ook maar aan omdat het anders wel erg laat zou worden... Na een langdingspilsje en enkele ijskoude Jevers in de Hafenkneipe (ditmaal zonder shotjes) konden we de dag voldaan afsluiten.

25 juli 2022

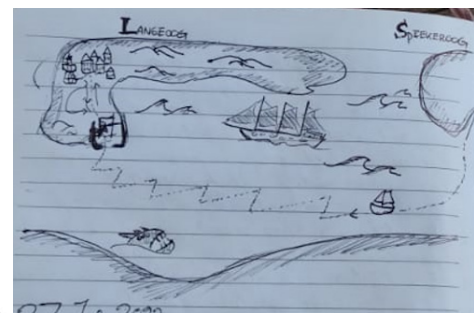
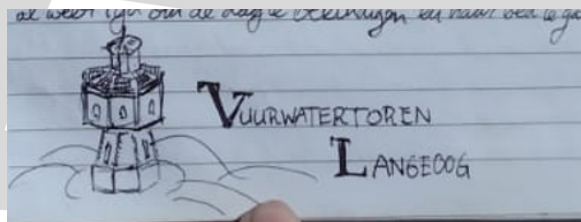

Het ochtendgloren van deze prachtige maandag kon maar een ding betekenen: vanmiddag zijn we op Spiekeroog! Tenzij we 's avonds laat nog een wantij zouden pakken konden we ook niet echt verder komen, dus hadden we ruimschoots de tijd om nog wat boodschappen te doen en het eiland te verkennen. Door een samenloop van omstandigheden hebben we

uiteindelijk vooral dat eerste gedaan. Eerst kozen we de toeristische route naar het dorp via het helikopterlandingsplatform en de dijk, vervolgens had de supermarkt besloten om een lunchpauze van 14:00 tot 15:00 te houden, daarna was de supermarkt plotsklaps vol en bleken tot overmaat van ramp mondkapjes hier nog wel verplicht te zijn. Na terugkeer naar de boot voor stoffen mondkapjes en het doen van de boodschappen hebben we onszelf maar getrakteerd op een ijsje... Op het menu van de dag stond een zeer smakelijke vegan curry van scheepskok Christiaan; het eten is allemaal opgesmikkeld. Als laatste zou een bezoek aan Spiekeroog niet compleet zijn zonder een bezoek aan het befaamde Westend. Deze kneipe bleek echter op maandagen dicht te zijn (na een wandeling van een halfuur ernaartoe). Om onze onvrede wat te verzachten hebben we het strand ernaast toen maar bezocht, waarbij we helaas een bemanningslid hebben verloren aan de zee in de krochten van een Duits zandbunkercomplex (RIP Jasper 1999-2022). We hebben daarna gelukkig wel goed kunnen slapen.

26 juli 2022

We zetten onze westwaartse eilandenbingotocht voort, dus vandaag gaan we naar Langeoog.

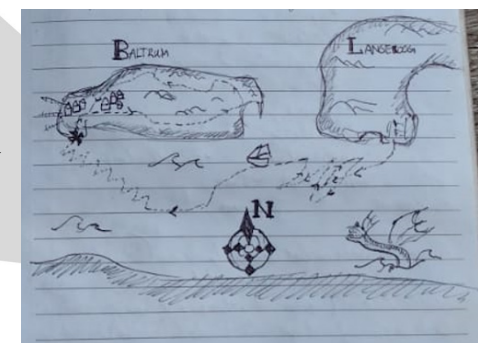

De wind is wat toegenomen dus ditmaal varen we met een 2e rif en een geifok. De route die de sio had uitgestippeld voerde ons over het Baklegde wantij (welke keuze zeker niet gebaseerd was op de grappigheid van de naam). Na een paar slagjes kwamen we ook op dit eiland weer goed op tijd aan. Dit mocht ook wel, aangezien het zo een halfuur lopen is naar het dorp, en aanzienlijk

meer als je wordt afgeleid door een bos vol klimbomen. Toen we uiteindelijk in het dorp aankwamen bleek dit een zeer hoog Scheveningen-gehalte te hebben. Lea en Kees hebben zelfs verzamelpletmuntjes gescoord bij de vuurtoren annex watertoren. Vandaar hebben we met een toeristentelescoop twee plekjes kunnen spotten voor de versnaperingen (het was inmiddels al na 6-en): Grunerdöner (goeie porties en smaak) en Friesenfritte (ietwat matiger). Na deze excursie waarbij er absoluut geen regen is gevallen zijn we maar weer richting de boot geslenterd. Gedurende deze terugreis is de sio potentieel tot tweemaal toe van een dijk afgevallen/gerold (RIP Isabel 2000-2022). Na een wat late maaltijd pasta rood en enkele alcoholische versnaperingen was het toen ook al weer tijd om de dag te beëindigen en naar bed te gaan.

27 juli 2022

Ter variatie gingen we vandaag een eiland overslaan (sorry Baltrum, hallo Norderney!). Direct na vertrek verneukten we onszelf echter flink door tegenstrooms op te gaan kruisen met gereefd grootzeil, geifok en niet zo veel wind (zie de kaart later). Door deze vertraging en een setje onheilspellende wolken hebben we toch maar de haven van Baltrum opgezocht.

Een luie middag aan boord werd daarna afgesloten met overheerlijke Botterpizza's (zie recept verderop). Om de luie middag te compenseren heeft een deel van de bemanning in de avond toen maar een wandeling rond het gehele eiland gemaakt (Christiaan, Huib, Jasper & Luka; Kees & Isabel deden een korter rondje, en Lea bleef thuis). Richting het einde lokten muzikale klanken de langwandelgroep naar een beachclub waar "Peters geboortstag" bezig was. Dit was echter streng besloten, dus hield de lol daar ook snel op. Onder geluid van de lokale havenhangjeugd (inclusief muziek) is iedereen toen maar gaan slapen.

28 juli 2022

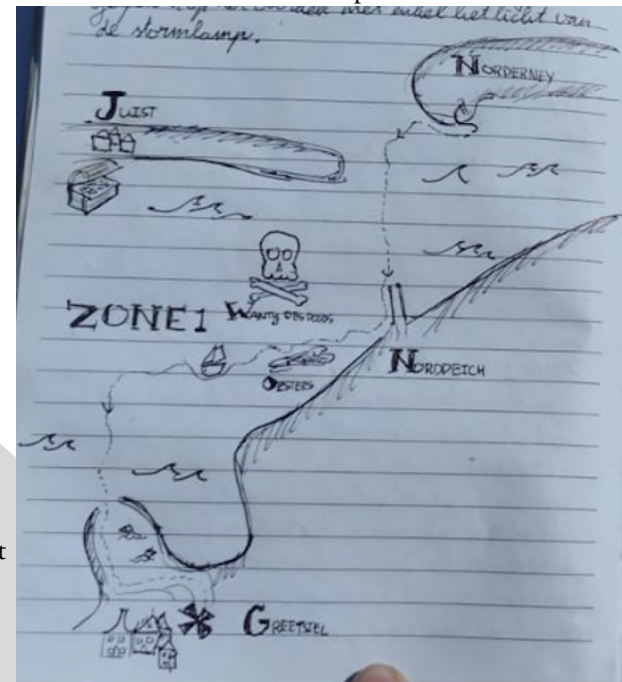
Wat gisteren niet lukte ging vandaag wel gewoon gebeuren: varen naar Norderney. De wind was voorspoedig en we waren dus ook snel in de hamerhaai-vormige haven van Norderney. Op onze eerste ligplaats werden we weggepest door een groter toekomstig strijkijzer, dus eindigden we in een andere hoek met twee Nederlandse schouwttjes buitenop (gezellige mensen). De middag werd doorgebracht met boodschappen doen, bier eten, chips drinken, gevolgd door het koken en verorberen van een vegan chili met nacho's. De avond begon daarna met het bezoeken van de lokale kermis, die precies stopte toen wij aankwamen om 22:00 (er is nog wel een mini-isa gespot in de botsautootjes). Onderweg was er wel een eilandbrouwerij die nog een open verkooppunt had... aan de compleet andere eind van het dorp. Een half uur later konden we plaatsnemen in een zeer heet etablissement waar er fris doordrinkbaar pils genuttigd werd en een zomerbok met een lange nasmaak. Na een enkele ronde zijn we deze tent echter alweer ontglipt om naar de bruine kroeg Klabautermann te gaan, die we onderweg waren tegengekomen. We zijn daar nog bijna weggestuurd wegens gebrek aan Ausweis van sommigen (dat was gelukkig bij VVT bestuurders waarvan Christiaan de Ausweis nog wel op z'n telefoon kon vinden) omdat hier nog mocht worden gerookt. Na wederom een ronde (ditmaal weizen 0.5L) was het hier reeds Feiabend en moest het feestje zich naar de club boven de kroeg verplaatsen, waar de gemiddelde leeftijd niet bijzonder laag lag. Het merendeel van de groep heeft dit nog een uurtje volgehouden tot de drukte wel erg hoog en de muziekkwaliteit wat laag was geworden. En toen was de dag op.

29 juli 2022

Er waren gisteren drie plannen gepresenteerd voor vandaag. We hebben daaruit met overgrote meerderheid gekozen door de optie om een onbetond wantij richting Greetsiel op luchtfoto's en GPS te varen, met het idee om daarna droog te vallen en op anker te overnachten. Het wantij GPS varen ging echt bijzonder soepel (een paar

oesterbanken konden we nog rakelings overheen varen). Richting eind van het wantij bleek echter dat we de grootte van het "zone 1" gebied wat hadden onderschat en we hier nergens mochten droogvallen... met de keuze uit Juist en Greetsiel hebben we toen maar de tweede gekozen (want dichterbij en minder havengeld en Kurtax). Van de volgende groep hadden we al wel vernomen dat deze plaats onder invloed zou zijn van een Kutterkorso (#mitkutter). Onder de vele Kotters die daardoor in de haven lagen was er ook een uit Zoutkamp, waarvan de bemanning & co tot na 1 uur 's nachts een goed feestje geeft zitten bouwen op de kade tegenover ons. Zelf hebben we einde avond nog ijsjes gehaald; bier gedronken en het toilet gebruikt bij een vis- en steakrestaurant; een in duister gehulde speeltuin onveilig gemaakt; en blufdobbel gespeeld op het voordek met enkel het licht van de stormlamp.

30 juli 2022: wisseldag

Vanuit de haven ziet Greetsiel eruit als een schattig 18e eeuws vissersdorpje. Wij werden op deze laatste ochtend van de week echter bruut gewekt door de Kotter-speakerinstallatie die een remix van 'Guttenmorgen Sonnenschein' met extra bass begon te bleren. De rest van de dag hebben we gebruikt voor opruimen, schoonmaken, extravagante kartoffelsalat bouwen en genieten van het shantykoor dat allemaal mooie muziek onze kant opstuurde vanaf het Kutterkorso terrein. Richting het eind van de middag was de groep van Pim en Marieke er voor de wissel en zijn de meesten (5/7) van ons weer richting de lage landen gedaan. Het was een prachtweek.

Huib Versteeg

Route zomerweken
Volg de avonturen van Trui live
op www.bu130.nl/waaristrui

Zomerweek 5

Aan boord: Pim, Marieke, Isabel, Bart R, Jaco, Vink, Joris, Luka en Stephen.

Onze zomerweek begon in het leuke Duitse plaatsje Greetsiel. Daar werden we blij ontvangen door de vorige vaargroep en kregen we te horen dat er ook een havenfeest bezig was. Tijdens onze eerste nacht hebben we natuurlijk ook kort genoten van de leuke muziek die werd gedraaid op het feest.

Na het kort feesten en slapen zijn we vertrokken richting Juist. Deze dag was iets minder mooi en toen we aankwamen op het Duitse eiland, hadden we besloten om een deel van de regen droog en warm af te wachten in een leuk restaurantje genaamd "het piratennest". En als je dan eindelijk binnen zit merk je toch dat een verwarming, of gewoon een droge ruimte, soms toch wel fijn is.

Om toch nog bezig te blijven met Duitse Waddeneilanden aan te tikken, zijn we vanuit Juist vertrokken naar Borkum. Hier hebben we niet meer gebruik gemaakt van de trein om zo het verder op het eiland te komen, maar hebben we wel genoten van het havenrestaurant.

Ooit moesten we Duitsland verlaten, anders kan Trui natuurlijk nooit in Delft eindigen voor de OWee, dus besloten we om verder richting het westen te varen. Onze tussenstop: Noordpolderzijl. Tenminste, dat hadden we gehoopt. Aangezien er niet genoeg water was in de geul richting Noordpolderzijl, is dit plan mislukt en moesten we uiteindelijk omkeren. Toch maar weer verder varen. Als ik me alles nog goed herinner, was dit ook de dag dat we gefopt waren door de tonnetjes. Want tijdens het verder varen, bleven we braaf de tonnen volgen, maar een ton bleek achteraf toch niet in een diep stuk te liggen, maar juist op een verhoging. Hierdoor

waren we geforceerd om midden op het Wad Trui te parkeren en een avondje te genieten van het lopen op het Wad.

Vanaf dit punt weet ik niet meer 100% zeker wat er is gebeurd, maar laat ik toch nog proberen de laatste paar dagen goed te beschrijven qua locaties en volgorde ervan.

Na de abrupte stop (als die echt toen was) zijn we opnieuw richting het westen vertrokken, op naar Lauwersoog, onze eindbestemming. Wacht, dat is iets te vroeg. Toch gaan we er heen, want we moeten nog boodschappen doen en daardoor was het een prima optie. Het grootste voordeel hiervan was toch wel het pannetje met garnalen die Bart de volgende ochtend had gescoord bij de vissers in Lauwersoog. We zijn dus lekker smullend vertrokken richting de Engelsmanplaat.

Ja, je leest het goed, na de eerste keer droogvallen, besloten we om het nog een keer te doen, maar deze keer wel expres. En een van de interessante dingen op de Engelsmanplaat, is toch wel een uitkijktoren waar mensen vrijwillig een paar weken in verbleven om zo de vogels te tellen die op de plaat zaten. Toch wel een van de leukere dingen van het Wad, de variatie van leuke vogels die er vliegen, zwemmen en lopen.

Om nu niet weer te vroeg richting Lauwersoog te gaan, besloten we om de laatste nacht door te brengen op Schiermonnikoog. Maar dan wel in de haven, wat iets meer gedoe was dan we hoopten. Nu was de haven van Schiermonnikoog blijkbaar vrij vol en druk. Ook voor ons was er misschien geen plekje vrij. Maar er moest nog een charter de haven in, en van deze kennis hadden we gebruik gemaakt. Zo werd

er weer gepraat met de havenmeester en vroegen we of we niet langs deze charter konden liggen. Dat vonden wij namelijk geen probleem en de havenmeester vond het ook prima. Zodoende hebben we toch nog ons laatste avondje rustig kunnen doorbrengen in de haven van Schiermonnikoog. Waar we genoten hebben van een paar biertjes in het café Tox en van een lichtshow die werd afgebeeld op de Zuidertoren. Toch wel leuk dat we dat allemaal konden meemaken zonder door de bagger te lopen.

En onze laatste ochtend besloten we om, je raadt het niet, richting Lauwersoog te gaan. Ja, twee keer naar dezelfde locatie. Maar Lauwersoog heeft ook wel het voordeel dat het goed bereikbaar is en dus uitstekend werkt als wisselhaven.

In deze zomerweek hebben we dus genoten van verschillende Duitse en Nederlandse waddeneilanden, droogvallen, vogels en natuurlijk zeehonden. Er was er zelfs eentje die we bijna konden knuffelen. Je leest het dus, altijd veel leuks te beleven op de Waddenzee tijdens een zomerweek.

Jaco Mol

Zomerweek 6

Lauwersoog:

We see brown sails on the horizon. A beautiful wooden ship sails into the harbor. People with happy and dreamy faces are spread out on it. I wonder what adventures TRUI has in store for us? Cleaning, unloading, a few more instructions and we say goodbye to the previous crew and familiarize ourselves with the old oak spans, that will be our home for the next week. Food is sorted and stowed, luggage is loaded, sleeping places are inspected. But before we are allowed to take a nap, our bedroom is briefly turned into a fish fry. So that we can dream of the sea, while smelling delicate fish.

Our first sailing day is tightly planned: 9:00 breakfast, 10:00 departure, 11:00

run aground; and so it happens, after a short sail we are already sitting on the mud of the tideland. One hour later the first ones walk over the water, shortly after, only more through the mud. What was before still wide sea is now brown landscape, even the otherwise so lively buoys, lie sleepily on the ground. That we are now allowed to admire TRUI from below is a special experience. But already we hear: *“Allemaal terug aan boord”*. The water comes back. But the hurry soon gives way to idleness. The water does come back, but slowly, very slowly. The tide cannot be rushed and we begin to realize, that this voyage has its own temporality. The sails are set, the anchor is lifted and after a few, still a little unsteady turns we are already approaching the next port: Schiermonnikoog. Immediately after docking, half the crew (the new ones) rushes to the port's own sanitary facilities. Not all internal clocks have yet adjusted to the beat of TRUI's swaying. The bucket-experienced among us begin already the all-evening ritual: Beer, Kaas and port wine.

The next sailing day brings some renewals. Already at the first coffee we realize that our beautiful TRUI is smeared on all corners with funny, incomprehensible terms, at the second coffee it turns out that we alpine landlubbers are really expected to be able

to address the anatomical parts of our floating home with Dutch names. Probably even that we know what to do when they say: *“Grootzeil hijsen! Fokke clamp oplossen! enkhausen knopen leggen! Overstag! Zwaard binnenhalen! stuur naar stuurboord!”* and *“bucket naar bakboord!”* We need a short nap on the foredeck, to digest these dramatic developments. As we are then awakened by highly motivated sailors’ footsteps, a reassuring realization sets in: With five well-traveled and TRUI-experienced sailors on board, who are just waiting to try out all the sailing variations TRUI has to offer, it’s not such a big problem if you go, at the next command *“Kluiverboom monteren! Kluiver erop! Bakboord sward eruit!”*, below deck, make

yourself comfortable on the bucket for a moment and try to bring the inner wave movements in line with the outer ones.

Another good way to unwind without having to master one of the many sailor’s knots is to indulge in the eternal cycle of: snacking, cooking, eating, making coffee, drinking coffee, washing up, snacking, cooking, A culinary seven days non-stop concert which Evelien composed and conducted brilliantly. With small ingenious solo interludes such as: slurping freshly harvested oysters, or digging in the mudflats for clams, filling the bucket with them, leaving it for 24 hours exclusively to the digestive processes of the mussels, and then devouring them, in a short but intense forte, with a white wine garlic sauce and a little bread. Delicious! And the bucket is

now again at the disposal of our needs alone. Finally! After five days of ebbing and flowing, with light breezes and under full sail, and fierce winds without any sail, but with an anchor lamp on the mast, we happily reach the floodgate to civilization. A lake without tides, without salt, without wild waves, but with wind parks, museums, and nudist beaches. A gentle transition to the temporality of the mainland. And a slow release from the bird and nature paradise of the Wadden Sea, which once again sends us a farewell greeting as we spend our last night at the idyllic bird harbor - De Kreupel. Thank you, it was wonderful!

We really arrive in the everyday time, as the TRUI diesel engine sails us to the port of Enkhausen. Because without wind, the timely arrival at the train, which waits for us just a short time at the station, is impossible. And even with diesel engine, only an ambitious sprint with a fully packed backpack allows the timely appearance at the hub of civilization.

Morty (from Austria)

Duitslandgevoel

De winter staat weer voor de deur. Dat houdt in korte en koude dagen. Dagen waarin je weer extra gaat verlangen naar warme en lange zomerse dagen. Zoals tijdens een weekje bottervakantie in Duitsland bijvoorbeeld. Omdat dat er voorlopig niet inzit, daar de zomer nog wel even op zich laat wachten en er door het geplande groot onderhoud minder zomerweken gevaren zullen worden, gaan we proberen dat Duitslandgevoel hier in Delft te herbelevan. En hoe kan dat beter dan door je dag te beginnen met een paar overheerlijke sneden desembrood!

Daarom in dit stukje een aantal reviews van Delftse bakkers van desembroden. Echte desembroden wel te verstaan. Broden die uitsluitend met zuurdesem zijn gemaakt en waar geen bakkersgist aan te pas is gekomen. Daarmee vallen de meeste “zuurdesembroden” uit de supermarkt al af. De broden hebben we met een panel (dankjewel Lea, Johan en Evelien) beoordeeld op een aantal zaken en ten slotte Duitslandgevoel (dit is natuurlijk uiterst subjectief maar denk hierbij aan: de zure smaak, kan ik er mee door een raam gooien, etc.). En dat Duitslandgevoel is natuurlijk waar we het meest in geïnteresseerd zijn, want hoe beter het brood een Duitslandsgevoel geeft, hoe beter het brood die sluipende winterdepressie buiten de deur houdt.

Meneer Leffers

Net buiten de veste aan de Delfgauwseweg 67, di-vr 09:00-17:00 en za 09:00-15:00

Meneer Leffers heeft zich toegespitst op het bakken van desembrood met enkel meel, water en zout. Het meel is biologisch en wordt nog ouderwets op molenstenen gemalen. Ambachtelijker en authentieker wordt het haast niet. Naar oordeel van het panel een absolute topper.

- + Bakt uitsluitend desembrood (dus geen kruisbesmetting) en laat het 36 uur rijzen.
- + Heeft geen broodsnijmachine en valt je dus niet lastig met overbodige vragen.
- + Je kan vanuit de winkel meekijken hoe het deeg bewerkt wordt.
- Wees er op tijd bij want Meneer Leffers is later op de dag vaak uitverkocht.

Algemeen oordeel brood: **8,0**, Duitslandgevoel: **8,5**, gem. kiloprijs: 8 euro

Stadsbakkerij De Diamanten Ring

Choorstraat 9, ma-za 08:00-18:00 en zo 09:00-17:00

Al sinds 1660 wordt er met tussenpozen brood gebakken in de Diamanten Ring. En

ook Balthasar Gerards heeft hier nog gelogeed in de nacht voor de fatale gebeurtenis op 10 juli 1584. Kortom een bakkerij vol historie en dat proef je terug in het brood.

- + Ruime openingstijden en 7 dagen per week open.
- + Heeft ook een heleboel andere lekkere dingen!
- Heeft ook een heleboel andere lekkere dingen (verleidelijke lekkernijen).

Algemeen oordeel brood: **8,0**, Duitslandgevoel: **8,0**, gem. kiloprijs: 8 euro

Van der Westen/Zonnemaire bij Ekoplaza en Odin

Ekoplaza aan de Vrouwjutenland, ma-zo en Odin aan de Papsouselaan, ma-za

In de biologische supermarkten Ekoplaza en Odin is brood van Van der Westen Organic family bakery / Zonnemaire (<https://www.zonnemaire.nl/>) te koop. Een leuk alternatief voor als de beurs wat leger is dan je zou willen, maar toch naar wat Duitslandgevoel snakt. Bij Ekoplaza is ook desembrood van Hoeve Biesland te koop

- + Goedkoop, met een gemiddelde prijs van 5 euro per kilo.
- Neigt meer naar het standaard supermarktbread inclusief broodverbeteraar.
- Speelt een beetje vals door appelazijn aan sommige broden toe te voegen.

Algemeen oordeel brood: **6,5**, Duitslandgevoel: **6,5**, gem. kiloprijs: 5 euro

Boulangerie Michel

Naast de Oude Jan aan Oude Kerkstraat 4D, di-zo 08:00-14:00, <http://www.boulangeriemichel.com/>

Eigenlijk hoort deze bakker niet in dit rijtje thuis, want zoals de naam al aangeeft is dit een bakker in de Franse stijl. Maar omdat ze toch heerlijk authentiek en rustiek desembrood maken hebben ze een plekje in deze lijst verdient. Leuk om een keer wat te gaan eten en drinken en/of mee te nemen naar huis, maar niet geschikt om je dagelijkse brood te halen (tenzij je wel een grote beurs hebt).

- + Michel is niet alleen boulangerie, maar ook patisserie en viennoiserie.
- Duur, de kiloprijs ligt met 11 euro duidelijk hoger dan bij de rest.
- Weinig keus wat betreft brood, alleen stokbrood in wit en bruin en brood met een mix is verkrijgbaar.
- Korte openingstijden, sluit na de lunch om 14:00

Algemeen oordeel brood: **7,5**, Duitslandgevoel: **5,5**, gem. kiloprijs: 11 euro!

Hoeve Biesland

Achter de Hout aan de Bieslandseweg, Delfgauw, ma-za, <https://hoevebiesland.nl/bakkerij/>

Hoeve Biesland is een biologische boederij aan de rand van de stad. Naast het desembrood kan je hier ook terecht voor zelf geproduceerde producten van eigen land. Zeker de moeite waard om eens een keer langs te fietsen.

- + Verkoopt ook een heleboel andere lekkere biologische producten.
- + Je kan er ook heel veel lieve diertjes aaien of meehelpen in de moestuin.
- Op sommige dagen wordt er alleen brood afgebakken en is het brood dus niet dagvers.
- Ligt ver buiten het centrum, maar het kan ook bij Ekoplaza gehaald worden.

Algemeen oordeel brood: **7,0**, Duitslandgevoel: **5,0**, gem. kiloprijs: 8 euro

't Stoepje

Op de Markt, donderdag 08:00-17:00, <https://stoepje.nl/>

De koekenbakkers uit Spakenburg pretenderen ook desembrood te maken. Daarbij maken ze wel onderscheid tussen “desembrood” en “zuurdesembrood”. Het “desembrood” is nepdesembrood en het “zuurdesembrood” is echt desembrood. Op het moment is alleen het biologische speltdesembrood een echt desembrood. Te verkrijgen op de Markt op donderdag. De kraam op de Papauweselaan op dinsdag is niet meer. Helaas heeft het panel 't Stoepje niet kunnen beoordelen door de slechte verkrijgbaarheid van het echte desembrood.

- Verkopen veel nepdesembrood.
- Alleen op donderdag verkrijgbaar.

In een volgend stukje behandelen we een ander gegist goedje uit Duitsland, ook wel vloeibaar (desem)brood genoemd. Daarvoor zoek ik opnieuw vrijwilligers om deel uit te maken van het panel. Wil je deze zware taak op je nemen laat het mij dan even weten. En aangezien we nu aan het eind van het stukje zijn aanbeld resteert mij alleen nog de retorische vraag: landingspils?

Kees de Rijke

Groot onderhoud

Komende zomer gaan we een vet grote restauratie uitvoeren! Emiel, Johan, Wiebe, Vink en ik zijn bezig met dat alles voorbereiden.

Maar, waarom dan? Nou kijk. Dat groen, dat al heeeeeeeeel lang op de boordrand zit (ik ken de boot niet zonder), dat hoort daar eigenlijk niet. Dat moet gewoon hout zijn, net zoals de rest van de boot. Eigenlijk wilden we dat een tijdje terug al doen, maar nu gaan we komende zomer eindelijk de boordrand vervangen, met bijbehorende boeisel, binnenboorden en het voordek.

Maar, wat dan? Het wordt een project van ongeveer 6 weken en het wordt heel leuk. We gaan met jullie hulp een groot deel van de zomer aan Trui klussen. Dat begint met het slopen van de boordrand en het voordek (voor de burgers: dit is in de tentamenweek van de TU, komt vooral slopen), dan gaan we alles weer passend maken en in elkaar zetten, en dan kunnen we hopelijk nog wat zomerweken varen. Hoe meer mensen er komen, hoe eerder het af is, hoe meer zomerweken.

Maar, waar dan? Zoals eerder genoemd gaan we dit onderhoud in Workum uitvoeren. De camping is met een binnendoorpadje makkelijk lopend te bereiken vanaf de werf.

Maar wanneer dan? Vanaf 17 juni! En dan 6 weken. Zet het vooral vast in je agenda, dan ga je niet vergeten dat je mee wil. De lunch en het ontbijt en bijbehorende koekjes, thee, koffie en limonade wordt geregeld door de stichting, evenals de campingplaats.

Wij hebben er heel veel zin in! Jullie vast ook! Hier zijn nog wat plaatjes van vorige restauraties om je zin te vergroten en kijk alvast op www.bu130.nl/restauratie2023!

Isabel van der Leijé

Recepten uit 't vooronder: Pizza

Verhaal

Gemaakt tijdens de vierde zomerweek op Baltrum (zie eerder stuk in deze Bulletalie). Het is belangrijk om genoeg tijd te nemen, en zorg dat je de geschikte tools hebt! Het duurt even, maar dan heb je ook wat. Maak dit als je verwaaid ligt, of als het weer is waarbij je graag de hele dag in het vooronder vertoeft.

Windkracht

0-1

Ingrediënten (voor 7 personen):

- tarwebloem 1 kg (extra voor sprenkelen)
- water 2 ½ kopje
- droge gist 1 zakje
- tomatensaus ~500 ml
- champignons 800 gr (kastanje)
- paprika's 2 stuks
- grote ui 1 stuk
- artisjokharten 2 potten
- mozzarella 4 bollen
- oregano, (verse) tijm

Extra tools:

- fles sherry (of een ander soort deegroller)
- gasbrander
- extra theedoek

Actieve bereidingstijd:

~2 ½ uur

Rijstijd:

10 uur

Bereidingswijze

Meng 's ochtends na het ontbijt de bloem, 20 a 30 gram zout, het water en de gist in de grote alu pan en vorm tot een net niet plakkerige gladde deegbol (hoeveelheid water en meel kan iets variëren). Dek de pan af met een natte theedoek (+deksel) en zet apart. Sla het deeg terug rond de lunch nadat het gerezen is, en vorm weer tot een gladde deegbal, en zet weer apart incl. theedoek. Snij voor het avondmaal de groente fijn en bak deze op hoog vuur gaar in 2 koekenpannen met de kruiden. Zet de gebakken groenten apart in een bak en meng met de stukken artisjokhart. Gebruik voor het bakken van de pizza's de grootste koekenpan op hoog vuur.

Pak 1/7 van het deeg (na het weer wat te hebben teruggeslagen) met bloem en rol het uit op een snijplank met de sherryfles tot een pizzavorm. Verplaats het deegplakje naar de pan en bak aan een kant gaar en krokant. Draai het deeg om en bestrijk de gare kant met de tomatensaus, de reeds gebakken toppings en stukjes mozzarella. Gebruik de gasbrander om de kaas te smelten en de korst een kleurtje te geven. Serveer als de bodem gaar is. Herhaal tot het deeg op is.

Huib Versteeg

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolademelk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

Adres: Buitenwatersloot 1-3
2613 TA Delft

Email: info@bu130.nl

Website: www.bu130.nl

Iban: NL49INGB0003030194
KvK: 41145242

Bestuur

Voorzitter:
Isabel van der Leijé
06-23437030

Secretaris:
Luka van der Heijden
06-47341377

Penningmeester:
Jasper Dijt
06-47987308

Commissaris Onderhoud:
Mees van Wetten
06-20266808

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	Studentenprijs
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00
Maat (*)	€5,00
Schipper (*)	€5,00 (**)

(*) per persoon per dag, (**) vrijwillige bijdrage

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtaak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsors en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contributie

De contributie bedraagt voor studenten €7,50 en voor niet-studenten €15 per kalenderjaar. Wil je betalen per automatische incasso? Vraag dan om het formulier.

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Bulletalie

Heb je wat leuks meegemaakt op of rondom Trui en wil je dit graag vertellen in de Bulletalie, mail even naar bulletalie@bu130.nl met je (potentiële) stukje.

Opkomend Tij

21 december

Powertoolslezing/-
workshop

27 december - 7 januari

Soosklusweek

9 januari

Nieuwjaarsborrel

18 januari

Spelletjesavond

4 februari - 12 februari

Hellingweek

6 februari

Botterborrel

13 februari

Jaarvergadering

16 februari

Bottercantus

6 maart

Opening vaarseizoen

15 maart

Botterborrel

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

Adres: Buitenwatersloot 1-3
2613 TA Delft

Email: vvt@bu130.nl

Iban: NL44 INGB 0009
3560 42

KvK: 27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter:
Jasper Teunissen

Secretaris
Lea Stakenburg

Penningmeester:
Christiaan Nouws

Commissaris Bulletalie:
Wiebe Kralt

Commissaris Flickr
Martin Rijneveld

Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1 2613SM Delft

Port Betaald

